

اخبار و گزارش های کارگری 16 بهمن ماه 1404

- پنجمین روز اعتراضات دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی شیراز
- گزارشی از تجمع اعتراضی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی ایران نسبت به کشتار و بازداشت دانشجویان
- فراخوان توفان توییتری در حمایت از دانشجویان بازداشتی
- کلاس های بی معلم:

فردیس کرج

معلم جان باخته محسن شریف کاظمی که در ۱۸ دی ماه با شلیک مستقیم گلوله توسط نیروهای حکومتی در فردیس کرج کشته شد.

- #نیمکت های_خالی

کودکان از دست رفته؛ خاطره ای که خاموش نمی شود

- فراخوان شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران برای ثبت روایت کودکان جان باخته، آسیب دیده و بازداشت شده

1- #محمد_سلطانی فر

2- #محمد متین_باقری

- دانشگاه تهران – دانشجو:

1- تهدید و ارباب دانشجویان پیش از شروع نیمسال جدید

2- بازداشت دانشجویان دانشگاه تبریز

3- قتل سیستماتیک امید؛ سلامت و جان دانشجو، اولویت آخر دانشگاه!

- دانشجویان متحد:

1- اشکان حیدرزاده به قتل رسید

2- مهرپویا عبدالهی پیدنی به قتل رسید

3- علی نجف زاده به قتل رسید

4- فاطمه علی محمدی به قتل رسید

5- ستار گوهری فر بازداشت شد

6- علی اسدالهی بازداشت شد

7- ایلیا کلنگیر بازداشت شد

- لیست اسامی 7 روزنامه‌نگار زندانی در ایران

فدراسیون بین‌المللی روزنامه‌نگاران کشته شدن یک روزنامه‌نگار و بازداشت سه روزنامه‌نگار در جریان سرکوب اعتراضات ضد دولتی در ایران را محکوم می‌کند

- دکتر علیرضا رضایی آزاد شد

- بیانیه جمعی از وکلای دادگستری:

هشدار جدی نسبت به تعدد و تداوم نقض حقوق متهمان و بازداشت‌شدگان اعتراضات دی‌ماه ۱۴۰۴

- بیانیه‌ی مشترک جمعی از انجمن‌های علمی- دانشجویی دانشگاه بهشتی

- بیانیه دانشجویان پژوهشکده گیاهان و مواد اولیه دارویی دانشگاه ملی ایران (بهشتی)

- بیانیه دانشجویان دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه ملی (بهشتی)

*پنجمین روز اعتراضات دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی شیراز

بر اساس گزارش‌های رسیده به دانشجویان متحد، روز پنجشنبه ۱۶ بهمن‌ماه، دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی شیراز برای پنجمین روز پیاپی، در اعتراض به جنایات جمهوری اسلامی دست به تحصن اعتراضی زدند و خواستار آزادی کادر درمان شدند.

***گزارشی از تجمع اعتراضی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی ایران نسبت به کشتار و بازداشت دانشجویان**

به گزارش کانال دانشجویان متحد، روز یکشنبه ۱۲ بهمن ۱۴۰۴، جمعی از دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی ایران در اعتراض به کشتار و بازداشت دانشجویان تحصن کردند.

نیروهای حراست با خشونت تحصن دانشجویان را به هم زدند و در جواب به همدردی این دانشجویان گفتند: سر خاکشان همدردی کنید!

***فراخوان توفان توییتری در حمایت از دانشجویان بازداشتی**

امتیاز

توفان توییتری
در حمایت از
دانشجویان بازداشتی

چاک دانشجو
زندان نیست

#از_دانشجویان_بازداشتی_بگو

#از_بازداشتی_ها_بگو

جمعه ۱۷ بهمن ساعت ۲۱

سکوت در برابر بازداشت دانشجویان، مسیر سرکوب جمهوری اسلامی را هموار می‌کند.

در شبکه اجتماعی ایکس (توییتر) از دانشجویان بازداشتی خواهیم گفت.

زمان: جمعه ۱۷ بهمن‌ماه، ساعت ۲۱

***کلاس های بی معلم:**

فردیس کرج

معلم جان باخته محسن شریف کاظمی که در ۱۸ دی ماه با شلیک مستقیم گلوله توسط نیروهای حکومتی در فردیس کرج کشته شد.

شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران، ضمن ابراز همدردی و تسلیت به خانواده و همکاران محسن شریف کاظمی ، سرکوب معلمان و معترضان مسالمت‌آمیز را قویاً محکوم می‌کند و خواستار پایان فوری خشونت، پاسخ‌گویی مسئولان و آزادی بازداشت‌شدگان است.

****نیمکت‌های_خالی**

کودکان از دست رفته؛ خاطره‌ای که خاموش نمی‌شود

خون کودکان بی‌گناه، محصول مستقیم سرکوب بی‌رحمانه است. هر نیمکت خالی، فریاد خاموش نسلی است که با تیر و وحشت از حق زندگی، امنیت و آموزش محروم شده و یادآور نسلی است که با خشونت، آینده‌اش ربوده شد.

172- نام کودک: طاها صادقی گزنی/نوجوان ۱۷ ساله /اهل رودبار گیلان

محل کشته شدن: اندیشه شهریار

تاریخ: ۱۹ دی‌ماه ۱۴۰۴

173- نام کودک: محمد امین اکبریان /نوجوان ۱۶ ساله

محل کشته شدن: اصفهان

تاریخ: ۱۸ دی ماه ۱۴۰۴

174- نام کودک: سهیل الماسی/نوجوان ۱۷ ساله

محل کشته شدن: مرودشت

تاریخ: ۱۹ دی ماه ۱۴۰۴

175- نام کودک: علی یغمورلو

محل کشته شدن: یافت‌آباد تهران

تاریخ: ۱۹ دی ماه ۱۴۰۴

176- نام کودک: علی محمدی

محل کشته شدن: قرچک

تاریخ: ۱۸ دی ماه ۱۴۰۴

177- نام کودک: محمدصالح کنشلو

محل کشته شدن: محمدشهر، کرج

تاریخ: _ دی ماه ۱۴۰۴

178- نام کودک: جواد کاظمی، ۱۳ ساله

محل کشته شدن: اسلامشهر

تاریخ: ۱۸ دی ماه ۱۴۰۴

179- نام کودک: ابوالفضل فعله‌گری، ۱۶ ساله

محل کشته شدن: کرمانشاه

تاریخ: ۱۸ دی ماه ۱۴۰۴

180- نام کودک: محمد سلطانی فر، ۱۶ ساله

محل کشته شدن: محلات

تاریخ: ۱۸ دی ماه ۱۴۰۴

181- نام کودک: علی امیردادی، ۱۴ ساله

محل کشته شدن: مشهد

تاریخ: ۱۸ دی ماه ۱۴۰۴

182- نام کودک: محمد متین باقری، ۱۶ ساله

محل کشته شدن: کرمانشاه

تاریخ: ۱۸ دی ماه ۱۴۰۴

183- نام کودک: مهدی مهدی کرتلایی، ۱۶ ساله

محل کشته شدن: شوشتر

تاریخ: ۱۹ دی ماه ۱۴۰۴

184- نام کودک: معین تقی پور ، ۱۷ ساله

محل کشته شدن: کرج

تاریخ: ۱۹ دی ماه ۱۴۰۴

185- نام کودک: فاطمه (رها) تاجیان، ۱۸ ساله

محل کشته شدن: گرگان

تاریخ: ۱۹ دی ماه ۱۴۰۴

شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران، ضمن ابراز تأسف عمیق و همدردی با خانواده‌های داغدار، خواستار پایان فوری خشونت، تضمین امنیت جانی کودکان و آزادی تمامی بازداشت‌شدگان است.

توجه: شورا اسامی این کودکان را بر اساس اخبار منتشرشده در شبکه‌های قابل اعتماد و منابع معتبر منتشر می‌کند. اگر اطلاعاتی موثق دارید، لطفاً با ما به اشتراک بگذارید تا گزارش‌ها دقیق‌تر و مستندتر شوند.

(برای مشاهده تصاویر به کانال شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران مراجعه شود)

***فراخوان شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران برای ثبت روایت کودکان جان‌باخته، آسیب‌دیده و بازداشت‌شده**

1- بنا به گزارشات رسیده به شورای هماهنگی، محمد سلطانی‌فر ۱۶ ساله اهل روستای امیرآباد بزيجان و ساکن محلات، در تاریخ ۱۸ دی با شلیک گلوله جنگی نیروهای حکومت روبروی ساختمان اطلاعات (کوچه آموزش و پرورش)، جان‌به‌جان آفرین تسلیم می‌کند.

#محمد سلطانی‌فر برای کمک به یکی از همشهریان خود، به نام بهنام کاشانی، که مورد اصابت گلوله قرار گرفته بود، به سمت دیگر خیابان می‌رود که از پشت سر با گلوله نیروهای حکومتی نقش بر زمین می‌شود.

متأسفانه هم بهنام کاشانی و هم محمد سلطانی‌فر در دم کشته می‌شوند.

نام فرد راوی که یکی از دوستان محمد سلطانی‌فر است، به دلایل امنیتی نزد کانال شورای هماهنگی محفوظ می‌ماند.

2- **#محمد متین باقری**، ۱۶ ساله که روز ۱۸ دی‌ماه در بازار مسکن کرمانشاه به قتل رسید.

این نوجوان ۱۶ ساله در جریان فراخوان ۱۸ دی‌ماه، در بازار مسکن با فریاد «مرگ بر خامنه‌ای» هدف شلیک مستقیم گلوله سلاح کمری یک نیروی لباس‌شخصی قرار گرفت. او با وجود خون‌ریزی شدید، بازداشت و به خودروی انتقال بازداشت‌شدگان منتقل شد. به گفته شاهدان عینی از میان

بازداشت‌شدگانی که همراه او بوده‌اند، چند ساعت بعد مأموران پیکر بی‌جان او را در حاشیه بزرگراه رها کردند. هم‌زمان، خانواده محترمین تحت تهدید شدید نیروهای امنیتی قرار گرفتند تا در این‌باره سکوت کنند و هشدار داده شد که در صورت عدم سکوت، برادر ده‌ساله او ربوده خواهد شد.

نام فرد راوی که یکی از همشهریان محمد متین باقری است، به دلایل امنیتی نزد کانال شورای هماهنگی محفوظ می‌ماند.

***دانشگاه تهران – دانشجو:**

1- تهدید و ارباب دانشجویان پیش از شروع نیمسال جدید

بر اساس گزارش‌های واصله، ده‌ها تن از دانشجویان #دانشگاه_تهران پیش از شروع ترم جدید تحصیلی با تماس‌های مکرر از سوی (private number) مواجه شده‌اند. این در حالی است که بسیاری از دانشجویان در وضعیت فعلی به علت مجازی‌بودن دانشگاه، در دانشگاه حضور ندارند.

این تماس‌ها با هدف احضار دانشجویان به ساختمان‌های تابع وزارت اطلاعات یا اطلاعات سپاه، بازجویی و اخذ توضیح بابت فعالیت‌های دانشجویی یا مجازی و در نهایت بازداشت گرفته می‌شود.

گفتنی است که دریافت و احضار به این شکل، بنا به قانون جمهوری اسلامی مجاز نبوده و در هیچ جایی از قوانین جاری چنین موضوعی در احضار فردی پیش‌بینی نشده است. توصیه ما فعالین به دانشجویانی که این تماس‌ها را دریافت میکنند چنین است:

۱) تا جای ممکن به تماس‌ها پاسخ ندهید.

۲) اگر به تماس پاسخ دادید،

مراقب باشید تا چیزی بر علیه خودتان نگویید؛ مکالمات ضبط می‌شود و به عنوان ادله بر علیه شما قابل استناد خواهد بود.

۳) با فرد تماس‌گیرنده وارد مکالمه‌ی جدی نشوید و درباره وضعیت شخصی خود چیزی بیان نکنید.

۴) پیوسته گوشی‌های تلفن خود را پاکسازی کرده و نکات امنیتی مرتبط با فعالیت را رعایت کنید.

۵) اگر احضار شدید و تصمیم گرفتید تا به محل تعیین شده مراجعه کنید، حتما اطرافیان و دوستان خود را مطلع کنید تا در صورت بازداشت، این خبر رسانه‌ای شود.

2- بازداشت دانشجویان دانشگاه تبریز

#پدرام_علمداری و #سمیه_حیدری، دانشجوی فیزیک #دانشگاه_تبریز روز ۱۲ بهمن ماه توسط نیروهای امنیتی بازداشت شدند. وسایل الکترونیک شخصی آن‌ها توقیف شده و تاکنون اطلاعی از اتهامات‌شان در دست نیست.

پدرام سردبیر نشریه دانشجویی یول و سمیه عضو هیئت تحریریه این نشریه بود. طبق گزارش‌های واصله، این نشریه در زمینه هویت آذربایجانی فعالیت داشت و توسط هیئت نظارت بر نشریات دانشگاه توقیف شده بود.

3- قتل سیستماتیک امید؛ سلامت و جان دانشجو، اولویت آخر دانشگاه!

#عرفان_طاهرخانی و #فرهاد_سالای، دانشجویان دانشجویان ورودی ۱۴۰۰ پزشکی #دانشگاه_علومپزشکی_تهران در شب ۱۱ بهمن دست به خودکشی می‌زنند.

مطابق رویه‌ی معمول، دانشگاه در اولین مواجهه در رسیدگی به چنین مسئله‌ی مهمی تعلل کرد. چنان‌که پس از خبر دادن به حراست خوابگاه آن‌قدر بی‌توجهی زمان‌بر می‌شود که خود دانشجویان اقدام به شکستن در می‌کنند و با پیکر بی‌جان دوستانشان روبه‌رو می‌شوند. این در حالی است که فرهاد سالاری سابقه‌ی خودکشی ناموفق داشت. دانشگاه در ادامه‌ی باز هم سعی داشت تا صورت مسئله را پاک کند جای آنکه پاسخگو باشد. چنان‌که به خواهر عرفان طاهرخانی که خود نیز دانشجوی علومپزشکی تهران است اجازه‌ی دیدن پیکر عرفان را ندادند. همچنین روایت شده تا حدود یک روز پس از فوت فرهاد، دانشگاه از اطلاع‌رسانی چنین موضوع مهم به خانواده‌ی او خودداری کرده بود.

رفقای این دو دانشجو در پیامی (https://t.me/ssrc_news/7010) با اشاره به «قتل سیستماتیک امید» در نظامی که پاسخ پرسشگری را با خشونت و کشتار میدهد، نوشتند: «عرفان و فرهاد... نرفتند چون درس سخت بود؛ آن‌ها رفتند چون در دنیایی که جان انسان‌ها در آن به شماره افتاده، دیگر دلیلی برای مداوای دردی نمی‌دیدند.»

*دانشجویان متحد:

1- اشکان حیدرزاده به قتل رسید

بر اساس گزارش‌های رسیده به دانشجویان متحد، جاویدنام اشکان حیدرزاده، ۲۰ ساله، اهل چالوس، دانشجوی رشته حسابداری و شاغل به‌عنوان باریستا، روز ۱۸ دی‌ماه ۱۴۰۴ در جریان اعتراضات این شهر با شلیک گلوله توسط نیروهای سرکوبگر کشته شد.

2- مهرپویا عبدالهی پیدنی به قتل رسید

جاویدنام مهرپویا عبدالهی پیدنی، دانشجوی ۲۲ ساله اهل کرمان، در جریان اعتراضات دی‌ماه ۱۴۰۴ توسط سرکوبگران جمهوری اسلامی کشته شد.

این دانشجو در جریان اعتراضات توسط سرکوبگران ربوده شد و بعدتر خانواده این دانشجو را به سردخانه فراخواندند. گفته می‌شود بر پیکر او آثار ضرب‌وجرح مشاهده شده است.

3- علی نجف‌زاده به قتل رسید

بر اساس گزارش‌های رسیده به دانشجویان متحد، جاویدنام علی نجف‌زاده دانشجوی ارشد بیوفیزیک دانشگاه آزاد مشهد، در جریان اعتراضات دی‌ماه به دست نیروهای سرکوب به قتل رسید.

4- فاطمه علی‌محمدی به قتل رسید

بر اساس گزارش‌های رسیده به دانشجویان متحد، جاویدنام فاطمه علی‌محمدی، دانشجوی ۲۴ ساله کارشناسی‌ارشد فیزیک هسته‌ای دانشگاه مازندران، ۱۸ دی ماه با شلیک مستقیم نیروهای سرکوب به قتل رسید.

به روایت دوستان وی، فاطمه پنجشنبه هجدهم دی، در حال تردد با خودرو بوده و پس از مشاهده یکی از معترضان (در کنار خیابان) که با شلیک نیروهای سرکوب مجروح شده بود، از خودرو پیاده می‌شود تا به این معترض کمک کند اما خود با شلیک نیروهای سرکوب به قتل می‌رسد.

5- ستار گوهری فر بازداشت شد

به گزارش صنف مستقل دانشجویان بهشتی، ستار گوهری‌فر، دانشجوی بیوتکنولوژی ورودی ۱۴۰۳ دانشگاه بهشتی از ۱۸ دی بازداشت شده و در زندان تهران بزرگ (فشافویه) نگهداری می‌شود.

6- علی اسدالهی بازداشت شد

به گزارش کارگروه دفاع از حقوق دانشجویان علم و صنعت، علی اسدالهی مترجم و شاعر، عضو کانون نویسندگان و دانشجوی اخراجی دانشگاه علم و صنعت و دانش‌آموخته زبان و ادبیات فارسی دانشگاه تهران، بامداد ۶ بهمن بازداشت شد.

همسر وی با ابراز نگرانی از وضعیت نامعلوم او اعلام کرد: از سه‌شنبه هفته گذشته که همسر من تماس کوتاهی داشت، تاکنون هیچ‌گونه اطلاعی از وضعیت او و اتهامش در دست نیست و امکان برقراری تماس مجدد نیز فراهم نشده است.

7- ایلیا کلنگیر بازداشت شد

ایلیا کلنگیر، دانشجوی رشته دبیری تربیت‌بدنی دانشگاه فرهنگیان اراک، در جریان سرکوب اخیر بازداشت شده است.

بر اساس گزارش‌های رسیده به دانشجویان متحد، جمهوری‌اسلامی در فرایندی غیرعادی، دادگاه ایلیا را در روز جمعه برگزار خواهد کرد.

***لیست اسامی 7 روزنامه‌نگار زندانی در ایران**

پنجشنبه 16 بهمن

فدراسیون بین‌المللی روزنامه‌نگاران در راستای فعالیت‌های خود، به صورت هفتگی لیست به روز رسانی شده از روزنامه‌نگاران زندانی در ایران را منتشر می‌کند.

هفت روزنامه‌نگاری که هم‌اکنون در ایران زندانی هستند عبارتند از:

۱. رضا ولی‌زاده، خبرنگار سابق رادیو فردا که از اسفندماه گذشته به ایران سفر کرده بود، اوایل مهرماه از سوی نیروهای امنیتی بازداشت شد.

۲. مصطفی نعمتی، روزنامه‌نگار اهل آبدانان روز شنبه ۱۲ آبان‌ماه برای تحمل دوران محکومیت خود به زندان اوین منتقل شد.

۳. آرتین غضنفری عکاس خبری روز ۱۹ دی‌ماه از سوی نیروهای امنیتی در منزل مسکونی خود در مشهد بازداشت و به مکان نامعلومی منتقل شد.

۴. سمیه حیدری خبرنگار نشریه یول در تبریز روز یکشنبه ۱۲ بهمن‌ماه از سوی نیروهای امنیتی در منزل شخصی‌اش خود بازداشت شد.

۵. پدram علمداری سردبیر نشریه یول در تبریز روز یکشنبه ۱۲ بهمن‌ماه از سوی نیروهای امنیتی در منزل شخصی‌اش خود بازداشت شد.

۶. ویدا ربانی روزنامه‌نگار مستقل در پی امضای بیانیه‌ای در واکنش به سرکوب اعتراضات سراسری دی‌ماه ایران در روز ۱۱ بهمن‌ماه بازداشت و به مکان نامعلومی منتقل شد.

۷. محمدهادی جعفرپور روزنامه‌نگار و وکیل دادگستری ۲۸ دی‌ماه در شیراز از سوی نیروهای امنیتی بازداشت شد.

فدراسیون بین‌المللی روزنامه‌نگاران در بیانیه‌هایی که پیش از این منتشر کرده، بارها سرکوب رسانه‌ها و روزنامه‌نگاران در ایران را محکوم کرده است.

توضیح در مورد شناخت افراد به عنوان روزنامه‌نگار در این لیست‌ها:

بر اساس تعاریف نهادهای صنفی و کارگری در ایران و همچنین قواعد فدراسیون بین‌المللی روزنامه‌نگاران، ما تنها افرادی را که دست‌کم در سه سال گذشته در یک رسانه مشغول به فعالیت باشند و یا در این حرفه دارای سابقه بسیار طولانی بوده و نامدار باشند را به عنوان روزنامه‌نگار پوشش می‌دهیم و همکاران رسانه‌ای که مدیر مسوول یا مدیر کانال‌های خبری هستند را با عنوان فعال رسانه‌ای معرفی می‌کنیم. البته این تنها آمار منتشر شده از منابع رسمی است و احتمال وجود افراد بیشتر در زندان به دلیل عدم شفافیت مقامات ایران در مورد روزنامه‌نگاران وجود دارد.

***فدراسیون بین‌المللی روزنامه‌نگاران کشته شدن یک روزنامه‌نگار و بازداشت سه روزنامه‌نگار در جریان سرکوب اعتراضات ضد دولتی در ایران را محکوم می‌کند.**

دوشنبه ۱۳ بهمن

آنتونی بلانگر، دبیرکل فدراسیون بین‌المللی روزنامه‌نگاران گفت: «کشته شدن و بازداشت کارکنان رسانه‌ها در ایران نشان‌دهنده تداوم نقض جدی آزادی رسانه‌هاست. ما از مقام‌های جمهوری اسلامی می‌خواهیم فوراً به هدف قرار دادن روزنامه‌نگاران پایان دهند و امنیت کسانی را که در حال انجام وظیفه حرفه‌ای خود هستند، تضمین کنند».

بر اساس اطلاعات تأییدشده توسط فدراسیون، احمد عباسی، طراح گرافیک ۲۶ ساله، در ۱۸ دی‌ماه و در جریان اعتراضات سراسری، توسط نیروهای امنیتی کشته شد. او با چند رسانه داخلی از جمله اکو ایران و دنیای اقتصاد همکاری داشت.

همچنین در ۱۹ دی ماه، آرتین غضنفری، عکاس خبری، در منزل خود در مشهد بازداشت و به مکان نامعلومی منتقل شد. در همان روز، حامد عراقی، عکاس خبری ورزشی، در کرج بازداشت شد.

در ادامه این بازداشت‌ها، ویدا ربانی، روزنامه‌نگار، در ۱۱ بهمن ماه در تهران بازداشت و به مکان نامعلومی منتقل شد. بازداشت این روزنامه‌نگار پس از امضای بیانیه‌ای در واکنش به سرکوب گسترده اعتراضات صورت گرفته است.

***دکتر علیرضا رضایی آزاد شد**

پزشکان و قانون: دکتر رضایی در جریان اعتراضات دی ماه در تهران بازداشت شده بود و روز گذشته (چهارشنبه ۱۵ بهمن) از زندان آزاد شد.

***بیانیه جمعی از وکلای دادگستری:**

هشدار جدی نسبت به تعدد و تداوم نقض حقوق متهمان و بازداشت‌شدگان اعتراضات دی ماه ۱۴۰۴

اعتراضات مردم در دی ماه ۱۴۰۴، که منجر به فاجعه هولناک کشته شدن هزاران شهروند بی‌گناه شد، جامعه ایران را بار دیگر در بهت و رنجی عمیق فرو برده است. همدردی با خانواده جان‌باختگان و آسیب‌دیدگان این فاجعه، نه صرفاً یک موضع اخلاقی، بلکه مسئولیت اجتماعی و حقوقی هر کنشگر متعهد به قانون، از جمله جامعه وکالت است. لذا ما جمعی از وکلای دادگستری، ضمن همدردی با ملت ایران، بر این باوریم که در چنین شرایطی، حاکمیت قانون و تضمین حقوق تمامی مردم، من جمله، بازداشت‌شدگان اخیر، اهمیتی دوچندان دارد.

حقوق متهمان و بازداشت‌شدگان، از جمله حق دفاع، حق دسترسی به وکیل، حق اطلاع از اتهام و محتوای پرونده، حق صیانت از حریم خصوصی و رعایت کرامت انسانی، حق آگاهی خانواده از مرجع رسیدگی و محل نگهداری و حصول اطمینان از سلامتی فرد بازداشت‌شده، حقوقی ذاتی، آمره و بدیهی‌اند. این حقوق به موجب قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران (اصول ۹، ۲۵، ۳۲، ۳۵، ۳۷، ۳۸ و ۳۹)، اسناد بین‌المللی حقوق بشر، من جمله اعلامیه جهانی حقوق بشر، میثاقین حقوق اقتصادی، اجتماعی و مدنی - سیاسی و اعلامیه هاوانا، و همچنین مواد متعدد قانون آیین دادرسی کیفری (همچون مواد ۲ الی ۷، ۴۸، ۵۰، ۵۱، ۱۶۹، ۱۹۰، ۳۴۲ و ۳۴۳) و قانون احترام به آزادی‌های مشروع و حفظ حقوق شهروندی، به رسمیت شناخته شده‌اند و نمی‌توانند متأثر از ملاحظات سیاسی - امنیتی قرار بگیرند.

حقوق دفاعی متهمان هرگز نباید تحت تأثیر تسریع در رسیدگی، فشارهای سیاسی - امنیتی و یا تفاسیر موسع و فراقانونی قرار گیرند؛ چرا که بازداشت‌شدگان، به حکم قانون، از همان حقوقی برخوردارند که برای همه شهروندان، بدون استثناء، از جمله عالی‌ترین مقامات رسمی کشور، پیش‌بینی شده است.

اما متأسفانه در جریان بازداشت‌های گسترده اخیر، موارد متعددی از سلب کامل حق دفاع وکیل مستقل در دادرسی به بهانه تبصره ماده ۴۸ و نقض حق انتخاب و حضور وکیل در برخی دادگاه‌ها، دادرسی‌های شتاب‌زده، گزارش‌های یکسان ضابطین و تفهیم اتهام‌های مشابه که حتی بعضاً منجر به صدور آرای یکسان و پراشتباه در شعب دادرسی و دادگاه شده است، هدایت پرونده‌ها به شعب معدود و خاص، جلسات دادرسی چند دقیقه‌ای، محدودیت اطلاع‌رسانی و پاسخ‌گویی به خانواده‌ها، محدودیت

مراجعه خانواده‌ها به مرجع رسیدگی، پخش اعترافات تلویزیونی غیرقانونی، محدودیت و یا ممنوعیت غیرقانونی در اخذ وکالت از بازداشت‌شدگان، صدور قرارهای بازداشت نامتناسب با محتوای پرونده یا قرارهای منجر به بازداشت، محدودیت تماس و ملاقات و عدم اجرای قرار وثیقه به بهانه‌های مختلف، ازدحام شدید جمعیت زندان‌ها، شیوع بیماری و عدم رسیدگی شایسته به وضعیت سلامتی و درمانی زندانیان دیده شده است و روایت‌هایی از اعمال برخوردهای خشن، اخذ اقرار تحت فشار و نگهداری بازداشت‌شدگان در سلول انفرادی، به کرات شنیده شده است.

از این‌رو، ما جمعی از وکلای دادگستری، ضمن هشدار جدی نسبت به تعدد و تداوم نقض حقوق متهمان و بازداشت‌شدگان اعتراضات دی‌ماه ۱۴۰۴، تأکید می‌کنیم که استمرار این رویه‌ها، نهاد قانون را بی‌اعتبار، و آخرین مظاهر حاکمیت قانون را نیز نابود خواهد کرد. لذا مطالبه روشن ما، قانون‌مندی، تضمین علنی و عملی حقوق دفاعی و پای‌بندی کامل به اصول دادرسی منصفانه است؛ امری که تحقق آن، شرط بنیادین صیانت از عدالت و پیشگیری از تکرار فجایع انسانی و حقوقی خواهد بود.

بدیهی است این هشدارها معنایش آن نیست که ما وکلا، در انجام وظایف وکالتی خویش در دفاع از حقوق مردم، لحظه‌ای درنگ خواهیم کرد؛ چرا که بی‌تردید، به حکم سوگندی که یاد کرده‌ایم، هرچه مردم، در تنگنای بیشتری قرار گیرند، ما نیز در احقاق حقوق آنان، مصمم‌تر خواهیم بود.

با امضای 48 وکیل دادگستری

***بیانیه‌ی مشترک جمعی از انجمن‌های علمی- دانشجویی دانشگاه بهشتی**

در روزهایی که همگی عزادار جاویدنامان میهن در جریان وقایع اخیر هستیم، سهم هر یک از ما در هر جایگاهی که قرار داریم برای ارج نهادن به یاد آن بزرگواران موضوعیتی فزون‌تر یافته است.

نهاد علم و دانشگاه هم به نوبه خود می‌بایست سهم خود را در این سوگواری ملی ایفا نماید و ادای این سهم همانا چیزی نیست جز کار جدی علمی، مطالعه و مباحثه مسئله‌محور و تلاش در جهت رشد علم در ایران عزیزمان.

دانشگاه شهید بهشتی نیز از این قافله جدا نیست و باتوجه‌به جایگاهی که در نظام آموزشی و علمی این سرزمین دارد، بار بیشتری در این مسیر بر دوش تمامی اساتید، دانشجویان و مسئولان این دانشگاه است.

اما متأسفانه مجازی شدن امتحانات اخیر ضربه‌ای مهلک به دانشگاه و دانشجویان وارد آورد و شایعاتی که پیرامون مجازی شدن ترم آینده‌ی تحصیلی به گوش می‌رسد می‌تواند ضربه‌ی آخری بر پیکره‌ی علمی دانشگاه در ایران باشد؛ چرا که تجربه‌ی زیسته‌ی سال‌های گذشته به‌روشنی نشان داده که کلاس‌های مجازی از کیفیت آموزشی لازم برخوردار نیستند؛ عدم تسلط بسیاری از اساتید به ابزارهای آنلاین، افت تحصیلی دانشجویان و فرسودگی ذهنی دو سوی فرایند آموزش، همگی گواهی بر این واقعیت‌اند.

ما، جمعی از انجمن‌های علمی و دانشجویی دانشگاه شهید بهشتی، قاطعانه اعلام می‌کنیم که با مجازی‌شدن ترم آینده مخالف هستیم و انتظار داریم که مسئولان دانشگاه، به‌جای پاک‌کردن صورت

مسئله و قربانی کردن سطح آموزشی دانشجویان به پای مسائل سیاسی، مسئولیت خود را در قبال برگزاری حضوری و باکیفیت ترم آینده بر عهده گرفته و در تأمین حداقل‌های آموزشی و رفاهی (از جمله خوابگاه و زیرساخت‌های لازم) اقدام کنند.

همچنین از اساتید گرانقدر و عزیزمان انتظار می‌رود که در جهت نیل به این هدف ما را یاری رسانند و از نهاد علم و دانشگاه، در آخرین لحظاتی که می‌توان آن را نجات داد، دفاع کنند.

انجمن‌های علمی امضاکننده‌ی بیانیه:

انجمن علمی علوم سیاسی

انجمن علمی حسابداری

انجمن علمی تاریخ

انجمن علمی مهندسی نقشه برداری

انجمن علمی اقتصاد

انجمن علمی علم اطلاعات و دانش‌شناسی

انجمن علمی حقوق خانواده

انجمن علمی مکاترونیک

انجمن علمی آمار

انجمن علمی علوم و فناوری زیستی

انجمن علمی ادبیات فارسی

انجمن علمی علوم و فناوری ساخت

انجمن علمی روانشناسی

انجمن علمی هوافضا

انجمن علمی فلسفه

انجمن علمی بیم سنجی

انجمن علمی فیزیک

انجمن علمی باستان‌شناسی

انجمن علمی معماری

انجمن علمی روانشناسی بالینی

انجمن علمی عمران
انجمن علمی مدیریت
انجمن علمی شهرسازی
انجمن علمی زبان و ادبیات عربی
انجمن علمی فضای مجازی
انجمن علمی ریاضی
انجمن علمی معماری منظر
انجمن علمی مهندسی پزشکی
انجمن علمی بازسازی پس از سانحه
انجمن علمی مکانیک و انرژی
انجمن علمی زبان و ادبیات روسی
انجمن علمی مرمت بافت و بناهای تاریخی

پ.ن :

لازم به ذکر است که کارزاری که شورای صنفی دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه با مطالبه حضوری شدن دانشگاه‌ها نوشته تا همین لحظه ۳۳۶۰۴ امضا گرفته و با استقبال عظیمی مواجه شده است .

صنف مستقل دانشجویان بهشتی

***بیانیه دانشجویان پژوهشکده گیاهان و مواد اولیه دارویی دانشگاه ملی ایران(بهشتی)**

به نام «زندگی»

به حرمتِ «آگاهی»

بار دیگر، دستانی ناآشنا بر ساقه‌های نازکِ امید فرود آمدند؛

جوانه‌ها را پیش از شکفتن شکستند

و خاکِ خسته‌ی این سرزمین، شاهدِ ریختنِ خونِ فرزندانِش شد.

ایران، این مادرِ کهن، باز هم به سوگ نشست؛

سوگی که بوی باروت می‌دهد، نه بوی باران.

ما، دانشجویانِ پژوهشکده‌ای که سال‌ها با «ریشه» و «بذر» و «شفا» سر و کار داشته‌ایم،

امروز از دل آزمایشگاه‌ها و گلخانه‌ها،
از میان لوله‌های آزمایش و گیاهان در حال رشد،
به نوشتن پناه آورده‌ایم؛
نه برای گزارش علمی،
بلکه برای شهادت دادن به حقیقتی که هر روز در خیابان‌ها لگدمال می‌شود.
ما آموخته‌ایم که هیچ گیاهی در تاریکی مطلق زنده نمی‌ماند.
رشد، نیازمند نور است؛
و حیات، بدون آزادی، تنها تقلایی کوتاه پیش از مرگ.
امروز اما، می‌خواهند نور را خاموش کنند
و با تبعید ما به اتاق‌های ساکت و صفحه‌های بی‌جان،
دانشگاه را به گلخانه‌ای مصنوعی بدل سازند؛
جایی که گیاهانش سبزند، اما ریشه ندارند.
به ما می‌گویند فاصله بگیرید،
ساکت بمانید،
تماشاچی باشید.
اما مگر می‌شود پژوهشگر «دارو» بود
و نسبت به زخم‌های باز جامعه بی‌تفاوت ماند؟
مگر می‌شود از «شفا» نوشت
و درد عریان انسان را نادیده گرفت؟
دانشگاه، دیوار و سقف نیست؛
دانشگاه، هم‌نفسی اندیشه‌هاست.
دانشگاه، جایی‌ست که پرسش زاده می‌شود
و پاسخ، از دل گفت‌وگو بیرون می‌آید.
این آموزش از راه دور، راحل نیست؛

نسخه‌ای‌ست برای خاموش کردن صداها

و خشکاندن پیوندها.

هیچ قانون زیستی، حذف آگاهانه‌ی جوانان را توجیه نمی‌کند.

هیچ ترکیب شیمیایی، مرهم دلِ مادری نیست

که فرزندش را با رؤیای آینده به دانشگاه فرستاد

و امروز نامش را در فهرستِ بازداشتی‌ها یا جان‌باختگان می‌جوید.

ما پیش از آن‌که دانشجو باشیم، انسانیم.

و انسان، وقتی حقیقت را می‌بیند،

نمی‌تواند وانمود کند که چیزی رخ نداده است.

به احترام صندلی‌های خالیِ دوستانمان

— آن‌ها که در بندند

و آن‌ها که دیگر باز نمی‌گردند—

اعلام می‌کنیم:

تا آزادی بی‌قیدوشرطِ دانشجویان

و بازگشتِ کرامت و امنیت به دانشگاه،

ما بر موضعِ اعتراض می‌ایستیم.

این خاک، هنوز زنده است.

ریشه‌ها اگرچه زخمی‌اند،

اما فراموش نکرده‌اند چگونه دوباره برویند.

صنف مستقل دانشجویان بهشتی

***بیانیه دانشجویان دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه ملی (بهشتی)**

به نام آزادی

با اندوهی سنگین و خشمی فروخورده، جان‌باختن شهروندان بی‌دفاع، دانشجویان و معترضان آزادی‌خواه را به خانواده‌های داغدار، جامعه دانشگاهی و مردم ایران تسلیت می‌گوییم. خون‌هایی که بر زمین ریخته شده، نه فراموش خواهد شد و نه بی‌پاسخ می‌ماند، این زخم، زخمی است جمعی بر پیکر ایران و مردم عزیزش.

آنچه امروز بر ایران می‌گذرد، نه «حکمرانی» که استمرار یک فاجعه سازمان‌یافته است. فاجعه‌ای که در آن گلوله پاسخ مطالبه می‌شود و خاموشی، سیاست رسمی قدرت حاکم است. جمهوری اسلامی بار دیگر نشان داد که از اندیشه می‌ترسد و از دانشگاه بیش از هر نهاد دیگری می‌هراسد، از همین روست که دانشگاه را یا به خون می‌کشد یا به تبعید مجازی می‌فرستد.

کشتار مردم بی‌دفاع، سرکوب دانشجویان، بازداشت و زندانی‌کردن معترضان و تعطیل‌سازی زیست واقعی دانشگاه‌ها، اعترافی عریان به فروپاشی سیاسی و اخلاقی حاکمیتی است که دیگر حتی تحمل کلاس درس، پرسش و گفت‌وگو را ندارد. مجازی‌کردن دانشگاه‌ها نه تصمیمی آموزشی که اقدامی امنیتی برای گسستن پیوند اندیشه، همبستگی و مقاومت است. تلاشی مذبحانه برای خاموش‌کردن صدای عقلانیت و کشتن چراغی که سال‌هاست روشنگر راه آزادی بوده است.

ما خواستار آزادی فوری و بی‌قیدوشرط تمامی زندانیان سیاسی، دانشجویان و معترضان بازداشت‌شده هستیم. زندان پاسخ اندیشه نیست و ادامه حبس آنان، ادامه‌دهنده خشونت است که جامعه را به این نقطه بحرانی رسانده است.

اما در این میان، سکوت اغلب اساتید دانشگاه در برابر سرکوب، بازداشت و کشتار، سکوتی سنگین و مسئولیت‌گریزانه است. سکوتی که با شأن دانشگاه و وظیفه اخلاقی استاد در تضادی آشکار قرار دارد. خطاب به اساتید و اهل دانشگاه می‌گوییم: «زمانی خواهد رسید که سکوت خیانت است و آن زمان برای ما اینک فرا رسیده است.»

اما تاریخ ایران بارها گواهی داده که در این سرزمین، اندیشه را نمی‌توان کشت و دانشگاه را نمی‌توان به حاشیه راند. این سرزمین با خرد زنده مانده است و تجربه نشان داده که ایران، بیداد و بی‌خردی را تاب نمی‌آورد.

دانشگاه، وجدان بیدار جامعه است و دانشجو، وارث سنتی کهن از پرسش و پایداری. سرکوب امروز، نه نشانه اقتدار، که علامت ترس است. ترس از نسلی که دیگر فریب نمی‌خورد و ساکت نمی‌نشیند. محروم‌کردن دانشجویان از آموزش حضوری، نقض حق آموزش، زیست دانشگاهی و شکل‌گیری اندیشه انتقادی است، چرا که دانشگاه صرفاً کلاس مجازی نیست، بلکه فضایی زنده برای یادگیری جمعی، گفت‌وگو و همبستگی است.

ما این جنایت‌ها را محکوم می‌کنیم، هم کشتار مردم را، هم زندانی‌کردن معترضان، و هم تلاش برای خفه‌کردن دانشگاه از طریق تعطیلی و مجازی‌سازی اجباری. و با صدایی رسا اعلام می‌کنیم: نه خون، آینده را متوقف می‌کند و نه مجازی‌سازی، حقیقت را پنهان.

در پایان، ما دانشجویان دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه شهید بهشتی، صریح و بی‌ابهام خواستار بازگشایی فوری و حضوری دانشگاه‌ها و پایان تبعید دانشجویان به نام مجازی‌سازی هستیم. دانشگاه باید به فضای واقعی خود بازگردد؛ جایی برای آموزش، نقد، گفت‌وگو و زیست جمعی. دانشگاه زنده را نمی‌توان با نسخه‌ای مجازی جایگزین کرد، و این‌گونه نخواهد شد. و اعلام می‌کنیم در صورت تداوم تعطیلی و تحمیل آموزش مجازی امنیتی، حق خود می‌دانیم که با تحریم آموزش مجازی، در برابر این سیاست سرکوب‌گرانه ایستادگی کنیم.

پاینده ایران!

دانشجویان دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه ملی (بهشتی)

صنف مستقل دانشجویان بهشتی

akhbarkargari2468@gmail.com